

בעולם

(המשך מעמוד 7)

קילומטרים מן החוף האמריקאי — ובי-
מתצית-הדרך בין יבשת אמריקה לבין יב-
שת אסיה.

משום כך החליטה מיסקדת כוחות ארצות-
הברית בוויאטנאם להפוך את החאיי, בין
השאר, גם למרכז-הנופש העיקרי של חיילים
אמריקאיים היוצאים לבלות, משך שישה-
שיבעה ימים, בחברת רעותיהם או חברי-
תיהם — בין קרב לקרב המתנהל בארץ
האומללה.

„גבר צריך אשה!“ לפני חודש,
למשל, סיים מייק ברוקס את הריצה הכפופה
אל-תוך הבונקר, כשמעל ראשו מתפוצצים
פגזי-המרגמות. חסר-נשימה התיישב, הצית
סיגריה, הפליט: „חביבי, שרק יחזיק מזלי
מעמד עד יום א'!“

כי ביום הראשון שלאחר מכן עמד לצאת
טייס-המסוק מלאיחה 40 קילומטר מצפון
לסייגון, לחופשת „מנוחה ובידור“ אותם
מבלים ניבחר-החיילים בבנגקוק, סיידני,
טייפה, טוקיו — ובעיקר באיי החאיי ש-
באוקיינוס השקט.

שם עמד לפגוש את אשתו קורי ואת בנו
דוגלס, בן 21 החודש. אחרים המתינו ל-
פגישות עם ארוסותיהם, הטסות במיוחד
מאמריקה להונולולו.

ברוקס הגיע ליעדו, אך כמה מחבריו
הטייסים נשארו — ברגע האחרון — כחייט-
נאם. לצמיתות.

לדא משמעת. מודה מפקדת האמרי-
קאיים בסייגון, בגילוי-לב: „הגברים אינם
יכולים להתקיים בלי נשים. והכוונה לא

רויאל

ברוקס וגלרים
להשתחף — ולא בנינג'ל

ליצאניות. כאלו יש, לצערנו, יותר מדי,
בדרום וויאטנאם.

„גבר צריך חברה של אשה. הוא צריך
לחלום עליה, לפגוש בה, לבלות בחברתה.
„זהו תפקידן המרכזי של חופשות ה-
מנוחה והבידור שלנו.“

בהחאיי — וביתר מרכזי-הבידור —
מתמוססת לחלוטין המישמעת הצבאית. איש
אינו מקפיד על לבוש, על הופעה, על כללי-
נוהג.

מבלים, שרים, משתכרים. מוצאים את
נערות-הבארים המסתובבות — למרות הצהרר-
תיהם החסודות של שלטונות-הצבא —
למאות ואלפים בהונולולו, ודוקא ליד
מרכזי-הנחיתה.

לא מצדיעים לקצינים, גם שעה שהחיילים
לבושים במדי צבא. יורקים על המלחמה
הנוראה.

משתזפים על שפת-הים. לוקחים נערה
ויוצאים לטיול, בין ההרים מכוסיהעצים
ובין הרי-הגעש פולטיהעשן. מחפשים רק
דבר אחד — בילויים.

אוכלים טוב, ושוכחים, פשוטו כמשמעו,
את העבר — ואת העתיד.

וביום השביעי חוזרים לנקודת-האיסוף.
לרוב — בחברת האשה או הנערה איתה
בילה החייל. נפרדים, בנשיקות או בניסוף-
יד. בדמעות ובלעדיהן.

וחוזרים לגיוגל הרטוב ולטיסות בין
קוריאהויב לבין הפגזות-העורף האמרי-
קאיות. לחיי-גיהנום — ההופכים את ה-
תקווה לזכות בעוד שנה בחופשת-אהבה
נוספת לחלום-גן-עדן בלתי-מושג — אך
שבלעדיו בכלל קשה לחיות.